

ABONAMENTELE

pentru toată țara, pe an 40 lei
 „ „ „ „ pe 6 luni. . . . 22 lei
 „ „ „ „ pe 3 luni. . . . 12 lei
 pentru străinătate pe an 60 lei

Abonamentele se primesc la Administrație.

În Capitală 10 bani număr
 În Districte 15 bani număr

TIMPUL

REDACȚIA, STRADA STIRBEI-VODA Nr. 2.

ANUNȚURI ȘI INSERȚII

Linia 30 litere petit pag. IV. 80
 Idem pag. III. 1 20
 Reclame pag. III 1 50
 „ „ „ „ „ II 2 50

Anunțurile și inserțiile se primesc în București, la Administrația ziarului în Viena, la birourile de anunțuri Heinrich Schalek, Wollzeile 12;—A. Oepelk, Stuebenstein 2;—Paris, C. Adam, rue Clémence 4 A. Lorett, rue S-tei Anni 51.

Serisoriile nefrancate nu se primesc. Manuscrisele neimprimate se ard.

Convocarea colegiilor electorale

Colegiile electorale pentru alegerea deputaților și senatorilor viitoarelor Adunări legiuitoare, sunt convocate în ordinea și la termenile de mai jos:

Pentru deputați

Colegiul I, în ziua de 20 Aprilie viitor.

Colegiul II, în ziua de 22 Aprilie viitor.

Colegiul III, în ziua de 24 Aprilie viitor.

Colegiul IV, în ziua de 26 Aprilie viitor.

În zilele de 10 și 11 Aprilie se vor alege delegații colegiului IV, conform art. 60 din legea electorală.

Pentru senatori

Colegiul I, la 28 Aprilie.

Colegiul II, la 30 Aprilie.

Colegiurile universităților din București și Iași, la 2 Mai.

Adunările legiuitoare sunt convocate pentru ziua de 10 Mai viitor.

Bucuresti, 10 Martie 1883

De mult timp atențiunea publică este atrasă și uimită de unele transformări politice scandaloase, în care renegarea n'are drept punct de plecare măcar ambițiunea de a fi cetera, ci este curat și simplu o pornire abjectă spre imoralitate și degradare.

Imprejurarea din care decurge această priveriște scârboasă o recunoaște astăzi toți că este lipsa în genere de caracter, care face din opul public un personaj nescrupulos, necăutând principiului, și urmărind numai satisfacția unor interese private în opoziție cu cele publice.

Dar reul cel mare este că exemplul ipsei de caracter pleacă din regiunile cele mai înalte, de la persoane puse mai în evidență, unde ochiul omului inferior se aruncă cu dorința de imitațiune, și așa ea se propagă mai sigur în societate, care este pe cale de completă decadere.

Reul este că renegarea își faceuib în spiritul unui Beizadea Mitică Ghica, sau altui asemenea personaj cu acriștea, care, ori prin naștere, ori prin merite personale, ocupă cea mai înaltă pozițiune socială.

E dureros a o constata, dar trebuie să o facem odată, spre a bicuii decaderea și a redescoperi simțul moral; trebuie să o constatăm că Beizadea cea rezimată pe tradițiunea strămoșască, acel Conservator, nașural, declarat conservator care, pe cât avea în sine vigoarea barbației, propagându-le cu emfază până în infundăturile mahalalelor, pe care le cutriera în neuitații săi botforți; astăzi acest fiu de Domn, fiul lui Grigorie Vodă-Ghica, a ajuns un invalid, pe care îl poartă în carul său de triumf d. Rosetti-Brătianu, punându-l să-i strige *ura!* la fie-ce pas. Fostul președinte al Camerei Con-

servatoare de la 1871 — 1876 este astăzi președintele Senatului Roșu, resumând în persoana sa majoritatea cea mai înică și cea mai lipsită de pudoare, majoritatea perechiă a celei din Cameră, cu care împreună aplaudă trădarea intereselor Statului, de către guvernul așa numit Liberal, și se scâlambă la Opozițiunea ce voește a-i cere socoteală: cu care împreună închide gura Opozițiunii, neacordându-i nici măcar facultatea de a se rosti sub scutul regulamentului ce obligă pe toți d'o potrivă.

Ne punem întrebarea aci: prin ce impregiurare s'a produs această metamorfosă?

Cunoscuta slăbiciune de presidenții a principelui Dimitrie Ghica pentru noi n'ar fi toemai adevăratul motiv, când este cunoscut și aceea că are atâtea presidenții, în cât ar putea renuncia la una fără ca această descărcare de sarcină să-i fie prea costătoare.

Aci joacă două drăcii, ce împreună au concurat la domolirea sau mai drept la tăvălirea fostului adversar al Roșiilor, până a deveni instrumentul lor orb.

Este un interes *spitalicesc* și un interes *austriac*.

Amendouă acestea surid omului nostru și îl pasionează d'o potrivă, unul arătându-i halatul de la Colțea și scufa de la Pantelimon ca vestiment rezervat nobililor sale porniri, și altul procurându-i fericirea d'ași acoperi acest vestmint cu podoba unui cordon.

Eforia Spitalelor unită cu aquila austriacă au distrus simțibilitatea în Beizadea Mitică Ghica într-un cât această ar fi fost de un caracter moral și patriotic.

În van astăzi ar mai căuta cineva într'insul o inimă: în locul ei este un bojog care îl înclină la servilism, sau la abrutirea morală.—Beizadea decăzută astfel apare în pozițiune de ciutac, jucând pe lângă d. Ioan Brătianu rolul de scutier, pe care d. Alecu Orăscu îl joacă cu atâtea fidelitate pe lângă d. Basile Boerescu.

A-l vedea într'adever, pe principele Dumitru Ghica, proclamând în cestiunea Dunării patriotismul D-lui Ioan Brătianu, precum vizerăm că o făcu în ultimele ședințe ale Senatului, este ceva atât de straniu, în cât simte cineva nevoia a-l pipăi ca să se incredințeze dacă este în carne și în oase chiar persoana care vorbeste.

Cum! Domnule Dumitru Ghica, a promite un ministru Român Austro-Ungariei să admită pentru Dunărea noastră o Comisiune mixtă, în care Austro-Ungaria se viră fără drept, precum a făcut-o încă de la 1881 guvernul Ion Brătianu, este această patriotism?

A lăsa apoi să se formeze în sinul cabinetelor Europei un curent favorabil pretențiunilor austriace, prescriindu-se de la București, reprezentanților Româniți din străinătate: „**Pipăiți terenul**” sau „**aperați-vă, fără a ataca pe Austria,**” când

acești reprezentanți comunică guvernului nostru dă ambasadorii austriaci se întrec pe capete să convingă puterile și cer instrucțiuni; este aceasta patriotism?

A amăgi apoi Nația cu rezistența pe care n'a făcut-o la timp, pe care până în sfârșit n'o poate face un guvern deja îngajat prin cuvântul său de mai înainte; este aceasta patriotism?

Dar dacă venim și la revisuirea Constituției?

Beizadea Mitică Ghica, urmându-și rolul de scutier al presidentului ministerului actual, a împins supunerea sa până a se face și detractorul sistemului actual electoral, pe care la 1866 l'a preconizat ca remediu în contra corupțiunii regimului electoral al statului, și contribuie ast-fel la reducerea acestui regim, urmărită de către d-nii Rosetti și Brătianu prin revisuirea propusă.

Înțelegem însă unde țintește această tiradă.

Beizadea, perzându-și sărita, renegându-și principiile, și-a perdut și colegiul, căci nimeni nu-l mai voește, dacă ar fi să se rostesească în libertate; și de aceea acum, spre a se face demn de mila guvernului ca să-l susțină la viitorile alegeri, a devenit vrăjmasul de moarte al colegiului I, din care altă-dată eșea mandatar al Națiunii liber. ales.

Deplorabilă pozițiune! cumplită decădere!

Cei ce simt rusinea unei asemenea pozițiuni, aibe în tot momentul acest exemplu, ca să știe unde adjuge și cum poate sfârși un negat.

ȘTIRI TELEGRAFICE

Londra, 10 Martie.—„Camera comunelor.” La o întrebare în privința afacerilor din Madagascar, lordul Fritz-Maurice răspunde că guvernul englez va continua să își puie silințele spre a împăca pe Franța cu Madagascarul.

Camera comunelor s'a amănat până la 17 (29) Martie, și camera lordilor până la 22 Martie (3 Aprilie).

Berlin, 20 Martie.—Împăratul a primit demisiunea amiralului Storch din funcțiunea de șef al amiralității, și a numit în locu-i pe general Caprivi.

Gotha, 20 Martie.—Consilierul de stat Wongenheim, ministrul cultelor și școalelor din ducat de Sax-Coburg și Gotha, a fost omorât de către un individ care căntase în zadar o slujbă; asasinul, după ce a sevrișit crima, s'a sinucis.

Constantinopol, 21 Martie.—Consiliul de miniștri a examinat statutele și caetul de sarcini relativ la regia tutunurilor; se zice că a introdus oare-cari schimbări de cari vor lua emosițiunea, capitaliști interesați, și dacă le primese, afacerea se va încheia negreșit.

Poarta a notificat ambasadorilor o hotărâre ministerială, care oprește circulația și vânzarea în Turcia a biletelor sau obligațiunilor de lotării streine, supt pedeapsa de prindere și urmărire judiciară.

Informațiuni

„Monitorul” de azi a publicat decretul prin care se acordă medalia *Bene Merenti* clasei întâiu Doamnei Elena Bibescu pentru meritele sale artistice.

O întrunire electorală se va ține astăzi seară, Joi, la redacțiunea „Românului”, spre a se chibzui în privința manevrelor pentru viitorile alegeri.

Împăratul Germaniei împlinește azi Joi, 86 de ani. Colonia germană din București va serba această aniversare printr'un banchet (de sigur nu în sala Slătineanu) la care va lua parte și ministrul plenipotentiar al Germaniei.

10 Martie 1871! Câte suveniruri d-lor de la „Românul”!

CRONICA

Bune, rele, cum fură, babele trecură. Dar veniri acum și moșii, și-și arată colții. De azi dimineață a început să cadă mazărice; pe la zece ore ninge bine. Și-a întors iarna cojocul. Cu atât mai rău pentru noi.

Dela 1 aprilie se ieftenește tutunul. Fiți veseli domnilor consumatori. Dar tot de la acea dată să nu vă mirați dacă veți găsi frunza în pachete în loc de tutun. Acum deja, când îl plătim așa de scump, și este miserabil, dar după ce s'o iefteni!... Halal de noi! dar halal și de pravoslavnica Regie guvernamentală.

„Românul” întreabă pe d. ministru al lucrărilor publice ce măsuri a luat pentru curățirea Cismigiului, acest focar de infecțiune care amenință sănătatea locuitorilor capitalei. Caldurile se apropie și timpul perdut nu se mai întoarce.

Localul liceului Sf. Sava, după cum anunță „Resboiul”, se află într'o stare deplorabilă; tavanele cad peste elevi, sobele se dărâmă, cade tencuiala după ziduri și altele asemenea. Aviz celor în drept.

ESTE REGELE O FICTIUNE ?

IV

Cestiunea principilor d'Orleans în Franța care a provocat în șirurile armatei franceze o nemulțumire atât de legitimă, a dat ocaziune d-lui G. Valbert de la „Revue des Deux Mondes” să studieze de aproape caracterul marelui majorității a oamenilor cari conduc astăzi distinele Franței și cari se pot zice, cu drept cuvânt, că sunt acolo ceea ce sunt la noi partizanii d-lor Rosetti-Brătianu. Ei bine, d. Valbert a venit la concluziunea bine motivată, că ast-fel de oameni, fie deputați, fie senatori, fie simpli partizani, nu vor ca țara lor să aibă o politică esternă națională fermă, nu vor ca țara lor să se re-pauseze un singur minut, și la aceasta se atribuie anihilarea aceea atât de completă a Franței în consiliile europene și agitațiunile socialiste și comuniste ce au început a frământa capitala Franței. Acestor oameni, în Franța ca și la noi, nu le mai ajunge posturile, căștigurile, decorațiunile și concesiunile. Intere-

sele economice ale țării sunt pretutindeni compromise, în năuntru ca și în afară. Singura lor preocupare este legea suspexilor, este punerea afară din lege a tuturor acelor cari nu se închină la idoli lor. Puterea este așezată de densii și nici un mijloc nu li se pare necertat pentru a o ținea în ghiarele lor. Ei fac ca ieșiiții cari zic: „ce ne pasă pe unde vom intra în Paradis, numai să intrăm, numai să punem mâna pe ceteata gloriei.”

Misticismul revoluționar, cărdășia, delatiunea sunt armele lor. Și când au isbutit, strigă ca capucinel ce amenință cu crucea: „ecco il vero pulcinella!” După care, lăsând afacerile serioase de care, cu desăvârșire, sunt incapabili, aleargă la jocul marionetelor pe care l'escută tot ei.

Dacă d. Valbert ar fi fost rugat să studieze și să descrie pe roșii noștri după natură, n'ar fi isbutit mai bine. Aceiași dascăli, aceiași elevi au produs; ieară școala demagogică a Bucureștiului, nu se poate privi de cât ca sucursala marelui școli socialiste și comuniste după malurile Senei. Singura deosebire ce este între cei de acolo cu acești de aici constă într-ună aceasta că, pe când cei din Franța nu au în fața lor un rege ereditar, acești de aici, având a face cu o monarhie, bună-rea, care cred că le datorește lor totul, cer, pretind, bat din picior ca atunci când d-nii Rosetti-Brătianu sunt în opozițiune, regele să fiă o realitate, un leu paralel, cu oă falcă în cer și alta în pământ, carele să mănânce carne de ministru și să bea sânge de prefecti. Când însă d-nii Rosetti-Brătianu sunt la putere, atunci se schimbă treaba. Atunci regele trebuie să fie oă ficțiune, să nu vază, să nu audă, să lase pe miniștri a sfășia în bucăli corpul națiunii cu ghiarele lor. Și apoi, prin acel spirit de contradicțiune, care îi dominează în toate acetele lor, pe cât cer, când sunt în opozițiune, ca regele să fiă oă ființă activă și determinată în viața noastră politică, pe atât îi contestă dreptul de om, dreptul de a face ori ce act civil ca membru al societății. Spre exemplu, cine nu își ar aduce aminte de marele scandal ce a făcut ortaua roșii în anul 1872 când regele a schimbat cu Eforia Spitalelor, oă cantitate de pogoane din moșia Sinaia cu alte pogoane din muntele Piatra Arsă. „Românul” de la 10 August 1872, după oă minuțioasă anchetă ce pretinde că s'a făcut prin oameni ce se credeau speciali și bine informați, infățisează cestiunea ast-fel:

De la spatele faimosului ospel — gasthaus despuitor — construit la Sinaia, pe partea stângă a șoselei și în mod paralel cu densa, se întinde pănă la comuna Buștenii muntele Piatra-arsă, acoperit cu brad și tag în proporțiune ca 5 către 1, foarte groși, căci au peste două sute de ani. Pozițiunea cea mai bună de scos: aci se află șoseaua pentru transport.

ea mărginește pădurea în toată lungimea sa, în josul ei Prahova, apă în pădure destulă, s'ar putea face destule herăstraie, tot atât de bune ca și ale părintelui Sinaia, care—cu bine-cuvântarea sa — taie bine și ușor; în fine pădure bună și bine de scos. Dacă acum am luat termenul cel mai de jos sau partea cea mai proastă a pădurii, tot prezintă 250 copaci de pogon; altele pot să prezinte până la 500; avem dar, înmulțind cu 100, întinderea pădurii 350,000 copaci, cari, câte patru lei noi unul este peste altul, face curat și simplu „un milion patru sute mii franci,” preț foarte moderat. Iată valoarea Petrei-arse a Eforiei spitalelor civili.

„Petricica se poate puțin vedea de la Predeal; spre a pătrunde la ea, trebuie un drum călare numai de cinci ore minimum; despre Țara românească n'are nici un dram, de cât cel de călare prin pădurea Manu-Bei, despre Transilvania; s'ar putea scoate, însă cu foarte mare dificultate pe partea Petricicii, luată de Unguri. Pădurea se compune de puțini fagi și brazi, care nu poate valora de cât 500 sau 600 galbeni maximum, pe o întindere de 300 pogoane; pașiunea se arendează Mocanilor din Săcele cu vr'o 60 galbeni, prin urmare una miă două sute sau maximum 1500 galbeni sau 17,625 franci este valoarea muntelui Petricica.

„Muntele Păraiele se află inconjurat cu alți munți din jur împrejur în cât scoaterea lemnelor e aproape o operă de giganti, presupunând că s'ar găsi cine-va să cumpere fagul său, căci brad se află mult mai puțin. De și are o întindere cam la 600 pogoane, pădurea nu valorează mai mult de 400 sau 500 galbeni: numai lucrătorii de lopiți și coade de topor ar putea face ceva. Pașiunea se arendează cu vr'o 120 galbeni pe an. Prin urmare 1600 galbeni sau 18,800 franci este valoarea maximă a muntelui Păraiele. Aduș cu accia a Petricicii, face 36,425 lei noi.

„Schimbul dar făcut sau pe cale a se face de onor. Eforie spitalicească e „d'un milion patru sute mii franci,” „drept 36,425 franci sau lei noi.” Iată cum se administrează această casă, iată cum sute de bolnavi vor fi lipsiți de îngrijire, căci cu acest capital s'ar fi putut face spitale și case de creștere pentru orfani.

Apoi *Românul* se exprimă categoric la adresa principelui în următo-

rul mod sarcastic, ireverent și insultător:

„Sinaia umple România cu tunetele ei sgomotoase.” „Sinaia-sacrilégiu, Sinaia-prădare,” și mai cu seamă „Sinaia-gheșeft; iacă unele din felurile calificative cu care se asociază numele Sinaia în narațiunea ce se face pretutindeni despre peripețiile acestei curate afaceri.

Ce face oare Eforia spitalelor în fața unui svon atât de mare, care se resfringe asupra în modul cel mai puțin măgulitor? Știm că aceasta epitropă a averilor lasate de pioși donatori a trimis la fața locului doi ingineri, cari, de și primiseră instrucțiuni pentru o lucrare foarte puțin serioasă, totuși trebuie să fi cules date din care se rezultă cel puțin o umbră a tristului adevăr. Ce a făcut onorabila Eforia cu lucrarea inginerilor săi? Știm că ea este terminată: prin urmare, dacă e de natură a proba că toate câte s'au zis în această cestiune sunt numai calomii în contra ilustrului efor, care administrează averea atator stramoși, în contra tuturor acelor în fine ce au luat o parte la această afacere, ce mai așteaptă Eforia? De ce nu publică rezultatul cercetărilor făcute de inginerii săi, și de ce nu ne duce chiar înaintea justiției spre a da seamă despre gravele acuzațiuni ce am făcut în coloanele acestui ziar? Dacă, din contra, rezultatul acelor cercetări adevărate cele ce s'au zis, cele zise și de noi, pentru ce onorabila Eforia nu se grăbește a sfârșii o transacțiune sacrilegă și a da ast-fel o probă despre integritatea sa și mai cu seamă despre neexistența vre unei josoritoare legături de curtesani?

Din două una: ori schimbul este bun, este spre folosul Eforiei, ori este prădător și sacrileg, după cum am demonstrat. În ambele cazuri, Eforia trebuie să fi constatată deja adevărul, și prin impieșgății săi: ce mai așteaptă dar de nu curmă o dată acest svon, care o atinge atât de greu și de direct?

O asemenea tăcere nu da oare drept ori cui să încerce grele banuiri că necalificabile simțiminte de curtesan mișcă singure pe marele efor, care nu cutează să sfârșim această transacțiune sacrilegă, fiindcă „seopu'i era de a face pe Maria Sa Carol I” „se profite de densa?”

Lasa-va oare Eforia ca d. Sc. Crețulescu care a văzut în fine la ce fel de transacțiune era să servească de unealtă, lasa-va oare acest onorabil bătrân, care a avut slăbiciunea de a se da în exploatarea ornamentelor ordinii, să nimicească prada ce era să se facă asupra averii spitalelor pentru poște domnești? Dacă aceasta se va întâmpla, va fi probat că marele efor a văzut, a cunoscut sacrilegiul, și acum cu tot sgomotul ce s'a făcut, tot nu cutează să l sfărâme, de teamă să nu displace Domnului, pentru folosul căruia actul „ra se săvârșească și amenință încă a se săvârși.

Sperăm că, dacă nu marele efor, cel puțin venerabilul d. Crețulescu va învinge injositele simțiminte de curtesani, cari incurcă toată această afacere, și va renunța la un schimb care, departe de a fi adus d-sale un folos material, îi aduce o mai necalculabilă pierdere morală și chiar materială: aceasta rezultă, cum va vedea oricine, din modul în care se aranjase afacerea.

Maria Sa, cum am mai spus, simțise fireasca dorință de a-și rădica un castel, și o vilă, în domnească pădure și pozițiune a muntelui Peatra-Arsa. Întrebă deci dacă nu i s'ar putea ceda 100 de pogoane. *Curtesanii esclamară de îndată:* 1000! Sunt unii oameni lesne de ademeneți, mai cu seamă când e vorba de o **pădure atât de domnească**. Se facu atunci cu mare zor proiectul de schimb despre care am vorbit și care căzu ca o adevărată năpaste pe capul venerabilului d. Crețulescu. D-sa avea să dea Eforiei munți de o valoare presupusă mai mare — căci alt-fel schimbul nu se putea face — „și, odată,” „transacțiunea terminată, avea să vînda,” „Măriei Sale cu 4,600 galbeni cele 1000,” „pogoane cu cea mai frumoasă pădure din,” „muntele Peatra-Arsa.

„4 jum. galbeni pogonul de cea mai splendidă pădure de brad, și încă aproape de,” „șosea!

„N'avem ce zice: domnească transacțiune!”

„Numai pădurea de pe câte-va pogoane,” „ar fi produs prin tăiere această sumă și,” „tot restul, până la 1000 pogoane, rămă-,” „nea gratis,” cu tot muntele, în vecii vecilor, în **domnească stăpânire!**

„Domnească afacere! Este demnă de,” „iscușința regimului actual.” Lăsăm pe cititori să își suple restul.

Dar unde este profitul d-lui Crețulescu? Doară numai în teribilul svon ce s'a făcut în jurul acestei treșoare, căci în realitate, pe lângă pierderea morală, nu poate fi decât și pierdere materială pentru cel atât de nedemn exploatat de oamenii ordinii. În adevăr, d. Crețulescu s'a angajat mai întâiu a da, în schimbul Pietrei-Arse, munții Petricica și Păraiele, coprinzând vr'o 900 pogoane, evaluate de un om foarte special și independent — al cărui articol l'am publicat — la cel mult 36,000 lei, adică ceva mai mult de 3,000 galbeni. În urma marului svon ce s'a făcut, d. Crețulescu a fost apucat de onorabila eforia a mai da încă vr'o 800 pogoane mai păduroase, pe lângă cele deja oferite. Dacă am mai prețui și aceste 800 pogoane tot la 3,000 galbeni, am avea un total de vr'o 6,000 galbeni ca valoare a munților d-lui Crețulescu pentru Piatra-Arsa, care valorează un milion patru sute mii lei noi. Însă d. Crețulescu nu primea de la Maria Sa pentru Piatra-Arsa de cât 4,600 galbeni, pe când munții ce da valora 6,000 galbeni.

Aber das ist ein grosses Geschäft! Nu numai averea de 1.400,000 lei noi a suferinților sermani era vîndută de marele efor pe vr'o 72,000 lei, dar și averea de 6,000 galbeni a d-lui Crețulescu era a se vinde pe 4,600 galbeni!

„Domnească... în toată puterea cuvîntului, domnească treșoare!”

Iată curatele mijloace prin care oamenii de ordine speră a și dobîndi favorile inalte și vecnicia domnie asupra acestei nefericite țări. „Dotățiunile și apanajurile amicului,”

1) Și dinastice expresiuni din partea oficiosului *Românul*...

2) Bietul *Românul!* de frică că Voda Carol tot nu l'o înțelege, a întors injurăturile pe nemțește. O sacra **simplicitas!** Oare nu ar fi fost mai nimerit să i dea un telegraf a la Fundescu?

„d. Boerescu sunt lucrul cel mai curat,” „și onest, pe lângă gheșeftul Sinaia 1).“

Dar, vor zice prudenții, cum cutezați să vorbiți ast-fel despre această afacere? Nu ve temeți de juii instructori ai d-lui Costa-Foru, de pușcări?

Hei! unde e acest noroc? Asemenea proces de presă înțelegem și noi! Ce marturi iluștrii am avea cu mîna pe cruce; ce deputați, cari să declare, cum i' asigură marele efor să nu și bata capul a discuta proiectul de schimb, căci nu e pentru d. Crețulescu, ci pentru Maria Sa; ce figuri venerabile chemate să declare pe conștiință dacă o siabiă măcar din cele ce am spus este neadeverat; ce acte estrase din dosarele curții din București, prin cari să probăm rigurositatea cifrelor ce le am dat; ce pledoarii stralucite; ce public imens; ce confușiune între oamenii ordinii; ce triumf în fine pentru moralitatea publică și ce desvelire a onestității politice și publice a celor astăzi prea puținți.

Unde e un asemenea proces de presă? Cât ar servi el cauza dreptății și moralității!

Dar în fine, lasând la uă parte acest punct de vedere al cestiunii, și revenind ear la punctul practic, acela de a nu se spolia averea spitalelor și de a nu se îngreui prin urmare cu atata soarta suferinților sermani, spunem încă uă dată Eforiei: se nu se lase a fi întrecută de d-l Crețulescu în nimicirea atacerii, căci, în asemenea cas, nimic nu va putea să șteargă pata cea a lăpt-o însuși asupra administrațiunii sale.

Nemulțămît cu atata și erezând că cu toate cele ce a zis n'a spus încă nimic din partea redacțiunii, foaia din strada Doamnei revine la cestiune, cea cestiune nedemnă—cum o numesce ea—acel sacrileg al acea speculă necalificabilă a celor sfinte, a pioaselor donațiuni ale strămoșilor destinate omeniței suferinde, iar nu la mulțămirea poftelor celor bogăți și la ajutorarea lingușirilor criminale ale curtesanilor; revine, zicem, și trage uă a doua edițiune a injurăturilor din numărul precedent. Neavînd nici un drept a ne amesteca în certele de familie de la 1872 ale celor ce astăzi sunt cu toții confundați într-uă frățescă dragoste pe împărțială cașcavalului puterii și a României date în prada străinului, reproducem numai cuvintele lor ca să văză țara, încă uă dată, că una zic și alta fac.

Iată-le:

Se acușă cu violență și blestemă proletariatul din alte țări că în disperarea mișeriei lui cugetă la comunism, adică la spoliarea averilor, la împărțirea averilor; ce este ore de zis despre aceia cari, fiind avuți, foarte avuți, „fac” mai rău de cât „cugetă” unii nefericite proletari, căci vor să răpească averea destinată de strămoși pentru ușurarea suferințelor celor saraci, bogății neavînd nevoie de spitale și ospicie?

Iacă reflecțiunile ce circula din gură în gură și trec din inimă în inimă.

Acușățiunea nu este însă îndreptată numai contra d-lui Carol Crețulescu, căci nu domnia-sea s'ar folosi de acest schimb și nici conștiința măcar n'ar avea despre e-

1) Și la care d. Boerescu va reveni negreșit, ramforțat de d-nii Rosetti-Rratiuanu, cu ocaziunea revizuirii Constituțiunii, căci d-lui este *notre ami*, menționat de atâtea ori.

normitatea faptului. Se resumăm dar și noi ceea ce a devenit de notorietate publică și s'a relatat deja prin mai multe ziare.

Iacă ce tună, tună mereu despre muntele Sinaia, spre a produce nu legi — ca odinioară la alt Sinaia, — ci uă indignațiune generală; vom spune lucrurile ast-fel după cum de toți se repetă, fără timide alușiuni și sucituri de cuvinte:

„Principele Carol de Hohenzollern domnitorul României, vizitând în mai multe rânduri Sinaia, admirând pozițiunea i grandoasă și mai cu seamă calitatea și cantitatea unei imense păduri de 1,000 pogoane, lesne de exploatat, fiind în apropierea șoselei ce duce la Brașov, încercă dorința de-a posedea și cea splendidă pozițiune și mai cu seamă cea superbă pădure, căci ori-ce s'ar zice despre proiectul construirii unui castel, nimeni nu va putea crede că 1,000 de pogoane sunt nececarie realizării unui asemenea proiect.”

Inse cea pădure nu se putea cumpăra, căci era posesiunea nealienabilă a spitalelor. Aci veni roitul curtesanilor, tot-d'una gata ași asigura domniea prin stimularea și satisfacerea poftelor Domnului. Ei caută deci uă mijloc de a falsifica sânta și neviolabilă voință a donatorului și gasiră că, dacă donatoarele opresce vinderea bunului donat, el nu interzice espres schimbul celuiui bun asupra altuia, de valoare egală. O dată aceasta storicica aflată, se caută un om de bună voință care se face acest schimb, spre a vinde apoi pozițiunea și pădurea rivnită celui ce dorea s'o posedea. „Se găsi din nefericire un omonim în cea ce privesce numele de botez, în persoana d-lui Carol Crețulescu: i se oplică că pădurea face atata—adică atata—cât o prețuia îmbunările curtesanilor”— și i se ceru să dea în schimbul muntelui Peatra-arsă uă parte echivalentă din munții ce posedă. Cine nu scie că d-nul Crețulescu face ca primar al Capitalei, cu marele său prejudiciu morale, tot ce place unora din colegii săi din consiliu, numai a ceea s'ar putea îndoi că d-sa a refuzat propunerea. Schimbul deci se hotără între Peatra-arsă a spitalelor și Petricica cu Păraiele domnului Crețulescu, Camera care votase spoliarea Bleichroeder ar fi fost neconsecințe să nu sancționeze, precum a sancționat, schimbul în cestiune, votând în necunoștință completă de cauză, căci nici ziarele, nici opiniunea publică nu prînseseră de veste, cu atata ingrijire îmbunătăririi ticlurilor afacerii și atât de bine marele curtesan cu țigările împărătești esplicase schimbul de la tribună.

Însă uă asemenea afacere nu putea să rămână mult timp în umbra-făcută de criminala complesintă a curtesanilor din casta domnitore.

Cei ce cunoscseau localitățile și știau ce va se zice Peatra-arsă ca și Petricica și Păraiele, deteră alarma, și fiind-că nimeni nu put a se crează că d. Carol Crețulescu, la vârsta și cu dispozițiunile d-sale de spirit, a format proiectul unui asemenea schimb, nu fu anevoie de desceperii adevăratul mobil care, pe lângă **pofta domnească**, este mai cu seamă zelul compromițetor al unor curtesani, ce după exemplul „amicului cu dotațiunile și apanajurile 1)”

1) Bine te-am găsit d-le „Boerescule... notre amie.”

FOILETON

CINCI PANI

ANECDOTA (*)

Doi oameni, cunoscători unul cu altul, călătoreau odată, vara, pe un drum. Unul avea în traista sa trei pâni și celalt două pâni. De la o vreme, fiindu-le foame, poposesc la umbra unei răchiți pletioase, lângă o fântână cu ciutură, scoate fie-care pânila ce avea și se pun să mănânce împreună, ca să aibă mai mare poftă de mănăcare. Tocmai când scoaseră pânila din traiste, eaca un al treilea drumet necunoscut ei ajunge din urmă și se oprește lângă densii, dându-le zioa bună; apoi se roagă să-i dea și lui ceva de mănăcare, căci e tare flămînd și n'are nimica merinde la densul nici de unde cumpăra.

— Poftim, om bun, de-i ospeta împreună cu noi, ziseră cei doi dru-

meți călătorului strein; căci, mila Domnului! unde mănăcă doi mai poate mănca și al treilea. Călătorul străin, flămînd cum era, ne mai așteptând multă poftire, se așează jos lângă cei doi și încep a mănca cu toții la pâne goală și a bea apă rece din fântână, căci altă udătură nu aveau. Și mănăcă ei la un loc tustrei, și mănăcă, până ce gătesc de mănăcat toate cele cinci pâni, de par-că n'au mai fost.

După ce-au mîntuit dn mănăcat, călătorul străin scoate cinci lei din pungă și-i dă, din întâmplare, celui ce avusese trei pâni, zicînd:

„Primiți, vă rog, oameni buni, această mică mulțămită de la mine, pentru-că mi-ați dat demănăcare la nevoie; veți cinsti mai incolo câte un pahar de vin, sau veți face cu bani ce veți pofti. Nu sunt vrednic să vă mulțumesc de binele ce mi-ați făcut, căci nu vedeam lumea înaintea ochilor, de flămînd ce eram.

Cei doi nu prea vreau să primească, dar după multă stăruință din partea celui al treilea, au primit. De la o vreme, călătorul străin și-a luat zioa bună de la cei doi, și apoi și-a

căutat de drum. Ceilalți mai rămân oleacă sub răchită la umbră, se odihnească bucatele. Și din vorbă în vorbă, cel ce avusese trei pâni, dă doi lei celui cu două pâni, zicînd:

— Ține, frate, partea dumitale și și fă ce vrei cu deusa. Ai avut două pâni întregi, doi lei țise cuvînt. Și mie imi opresc trei lei, fiind c'am avut trei pâni întregi și tot ca ale tale de mari, după cum știi.

„Cum așa, zise celalt cu despreț; pentru ce numai doi lei, și nu doi și jumătate, partea dreaptă, ce ni se cuvine fie-cărui? Omul putea să nu ne dea nimic, și atunci cum rămănea de?”

— Cum să rămăne, zise cel cu trei pâni; atunci aș fi avut eu po-mană pentru partea ce mi se cuvine de la trei pâni, ear tu—de la două, și pace bună. Acum însă, noi am mănăcat degeaba, și banii pentru pâne îi avem în pungă cu prisos: eu trei lei și tu doi lei; fie-care după numărul pânilor ce am avut. Mai dreaptă împărțea de cât aceasta nu cred că se mai poate nici la Dumnezeu Sfîntul.

„Ba nu prietene, zise cel cu două

pâni; eu nu mă țin că mi-ai făcut parte dreaptă. Haide să ne judecăm și cum o zice judecata, așa să rămăne.

— Haide și la judecată, zise celalt, dacă nu te mulțamești; cred că și judecata are să-mi găsească dreptate, deși nu m'am tăret prin judecări, de când sunt.

Și așa, pornese ei la drum cu hotărîrea să se judece. Și cum ajung într'un loc, unde era judecătore, se infățosează înaintea judecătorului și încep a spune împrejurarea din capăt, pe rînd fie-care: cum a venit întâmplarea, de au călătorit împreună; de au stat la masă împreună; câte pâni a avut fie-care; cum a mănăcat drumetul cel străin la masa lor, deopotrivă cu densii; cum de-a dat cinci lei, drept mulțămită și cum cel trei pâni a găsit cu cale să-i împartă.

Judecătorul, după ce-i ascultă pe amîndoi cu luare aminte, zise celui cu două pâni:

„Și nu ești mulțămît cu împărțea-la ce s'a făcut, omule?”

— Nu, domnule judecator, zise nemulțămîtul; noi n'am avut de gînd să luăm plata de la drumetul străin,

pentru mănăcarea ce i-am dat; dar, dac'a venit întâmplarea de-așa, apoi trebuie să împartim drept în două ceea ce ne-a dăruit ospetele nostru; așa cred eu c'ar fi cu cale, când e vorba de dreptate.

„Dacă e vorba de dreptate, zise judecătorul, apoi fă bine de inapoeste un leu astuilalt, care, spui, c'a avut trei pâni.

— De asta chiar mă cuprinde mirare, domnule judecator, zise nemulțămîtul cu îndrăzneală; eu am venit înaintea judecării să capăt dreptate, și vîd că dumneata, care știi legile, mai rău mă cufunzi. De-a fi să fie tot așa și judecata dinaintea lui Dumnezeu, apoi vai de lume!

„Așa și se pare dumitale, zise judecătorul liniștit: dar ia să vezi că nu-i așa. Ai avut dumneata două pâni?”

— Da, domnule judecator; două am avut.

„Tovarășul dumitale avut a trei pâni?”

— Da, domnule judecator; trei a avut.

„Udătură ceva avut-ați vre-unul?”

— Nimic, domnule judecator; numai pâne goală și apă rece din fân-

(*) Dupe „Convorbiri Literare.”

ea mai demna sigilare a pacti-
luni cu casta favorită sunt ase-
șefturi necalificabile. Nu se in-
anii: asemenea sigiluri sunt dem-
asemenea alianță. precum este
asta de a crede că prin specula-
ante va cumpăra o alianță ve-
teare n'avem de cât a felicită am-
ndignatiunea publică începe a
efectul, și spre a-i da o măn-
rele efor cu tigarile imperătești,
ce schimbul este deja votat de
andui doi ingineri, se „măsoa-
ce sunt a se schimba, par'că
re ar fi vorba, și nu de calitatea
și de valoarea ce le da inlesniri-
otăre. Pe cine speră a mângăia
tr cu asemenea „dibăcii? Dacă
ste siucera de a constata adevê-
leas de a nu'l cunoaște deja — se
cu comisiune compusă din oam-
ali, forestieri, iar nu de oame-
betinți, și nu imgiegați de ai d-
arueni independinți. Ast-fel „Pea-
ra voiește s'o daruiască pentru o
e va sparge în capul tutor ace-
direct sau indirect, au luat par-
afacere ce este o adevărată
de cele sante", spre a satisface
nești și zelul criminal al unor
insă e dorința de a constata a-
fi atât de puțin ardinte din par-
efor 2) în cât afara de instruc-
erficiale date inginerilor, nici
teptat cel puțin rezultatul lucră-
a și depus actele de schimb
sare în tribunalul județului Pra-

partea unui om foarte special și independen-
dinte, ce a fost la fața locului și care ne
arată în toată oroarea sa specula celor sante
facute de curtesani spre a satisface poftele
domnești.

Acum, în mână cu „Românul“ de
la 1872, întrebăm pe dinasticii de
la oficiosul din strada Doamnei : 1,
dacă regele este o ficțiune și al 2-
lea, cine a fost mai poetic în defi-
niția acestei ficțiuni, d-lor prin arti-
colele ce le publicau în 1874, sau d.
Șonțu crae ațintuit în 1883 pe zidu-
rile castelului din Sinaia următoarele
patru versuri :

Eu Carol, după gând și dor,
Jucatu-m'am cu est popor:
În timp de lupta l'am trunchiat,
În timp de pace l'am deșuchiat.

REVISTA ZIARELOR

Românul restălmăcește, după obi-
ceiul seu, zisele și scrisese opoziți-
unii, spre a trage de păr concluziuni,
ce nimănui nu i-a trecut prin cap.
Aceasta e forța pseudo-Românului!
Astfel „Timpul“ a zis, că guvernul
caută să corupă pe alegători și prin
decorațiuni. „Românul“ răspunde :
„Iată o probă mai mult, că revizuirea
este necesară : iată încă o insultă
la adresa alegătorilor !“

România Liberă își aduce aminte
de frumoasele cuvinte pronunțate la
proclamarea regalității. Parlamentul
viitor are să arate, dacă acele cu-
vinte n'au fost numai iluziumi deșar-
te. Deacea alegătorii să cântărească
meritele și să trimită în parlament
pe cei mai valoroși și mai activi,
câci altfel vom ajunge și mai reu-
decum suntem.

Națiunea înfrânge argumentați-
unea lordului Granville, care, invocând
niște pretinse precedente, dă Austriei
dreptul de a exercita o preponde-
ranță pe Dunărea de jos. Istoria drep-
tului internațional nu conține nici
unul din acele precedente. Deci cu
diplomația europeană nu e dreptul,
ci forța.

Resboiul W. constată încă odată,
că unul din meremeturile guvernului
roșu este de a străgăni, a „lăsa în
curcătură“ și a face mușama orice
causă, a cărei lămurire nu'i convine
vizirului. Astfel este cu afacerea Slă-
niceanu. Legea, Curtea de Casație,
parlamentul : sunt mofturi pentru d-sa!

Binele Public relevă comedia vizi-
rială a mesajului, prin care cuvinte-
tele M. S. Regelui se pun în con-

trazicere cu opiniunile consilierilor
sei. Se știe, că ambi frați Brătianu,
cât și d. C. A. Rosetti au calificat
majoritatea din parlament de : imo-
rală și de soitari. Cu toate acestea
mesajul adresează numai laude soita-
rilor, iar despre Dunăre nici o vor-
bă; despre libertatea în alegeri și des-
pre cauzele plecării M. S. Regelui,
nici un cuvânt ! Mesajul nu spune
nici dacă Adunările viitoare vor fi
ordinare sau de revizuire ! Nimic de-
cât întunecare în toate.

Din Districte

Vaccinarea.—Acum când variola ban-
tue așa de grozav populațiunea județului
Suceava, Gazeta de Falticeni află că prin
sate sunt copii nevaccinați.

Rugăm pe cei în drept a lua măsuri.

Ingerințe.—Correspondentul „Postei“ din
comuna Independența, plasa Siretu, comu-
nică că la 29 Fevruarie trecut a avut loc
a-doua alegere a consiliului comunal din
această comună. Cu această ocazie s'a făcut
foarte mari ingerințe și scandaluri de către
membrii disolvatului consiliu comunal. Ar
fi de dorit dar ca on. comitet permanent
să caseze aceste alegeri făcute cu călcarea
flagrantă a dispozițiilor legii comunale.

Incercare de sinucidere.—V. Prahovei
ne spune că Maria Ștefan, femeia care
a omorit cu sătărul pe nepotu-său, fiind
închisă la penitenciarul din Ploesti, zilele
trecute s'a aruncat în puțul din curtea tem-
niței voind a-și face singură justiția pen-
tru odiosul fapt ce a comis. A fost însă
scosă de santinele vie, ne vătămată, pen-
tru ca justiția umană să i dea pedeapsa ce
merită

Bursa din Iași nu face absolut, zice
„Pactul social“, nici o afacere; agenția de
schimb și agenții de mărfuri bat din buze.
Unii sunt de părere a se schimba legea
actuală; alții susțin că nu'i legea de vină,
ci lipsa de afaceri; alții în fine, o dau pe
spatele politiceii... Dar ori-care ar fi cauza,
faptul pozitiv este că bursa noastră se gă-
sește în mare doliu, nu de bărbați compe-
tenți în ale comerțului, ci de afaceri. Seurt,
în postul acest mare, Bursa se găsește și
ea în postul cel mare de afaceri.

ACTE OFICIALE

Actualul oficiant manipulant, Vulturescu
Scarlat, de la oficiul Codaști, se confirmă
oficiant inferior gradul III, în locul demis-
ionatului Ionescu Chiriac.

Actualul elev-manipulant, Ulmeanu Ilie,
de la oficiul Budești, se avansează la gra-
dul de oficiant-manipulant, la oficiul Co-
daști, în locul d-lui Vulturescu Scarlat, con-
firmat oficiant gradul III.

S'a aprobat următoarele permutări și nu-
miri :

D. I. P. Rătescu, actual casier general al
județului Vlașca, se permută în aceeași ca-
litate la județul Ilfov, în locul d-lui I. C.
Mărgăritescu, demisionat ;

D. B. I. Popovici, actual casier general
la județul Râmnicu-Sarat, în aceeași calitate
la județul Vlașca, în locul d-lui I. P. Ră-
tescu permutat ;

D. I. Alexandrescu, fost director de pre-
fectură, actual sub-prefect, se numește în
funcțiunea de casier general la județul Râm-
nicu-Sarat, în locul d-lui B. I. Pencovici,
permutat.

SOCIETATEA OLIMPICĂ ROMÂNĂ

Duminică 6 martie, ora 1 d. a.
s'a ales de către Adunarea generală
comitetul definitiv al acestei societăți
ce numără deja 1038 membri.

Sunt aleși :

- Președinte : G. Moceanu
- V. președinți : Butculescu, col. Berendei,
- Casier : D. G. Moceanu,
- Secretari : Th. Maiorescu
- Gr. Bălăceanu
- Conservator : C. Ștefănescu
- Membrii : Col. Maican
- Col. Gheorghiu
- C. Tătăranu
- St. Cornea
- N. Velescu
- A. Ducea
- P. Voinescu
- H. Hodoșiu
- I. C. Mărgăritescu
- Dr. Boicescu.

Duminică la 13 Martie 2 ore p.
m. va avea loc în localul Camerei de
Comerț, strada Lipscani licitația Lo-
jelor pentru Balul de Comersanții și
Meresiașii români din Capitală dau
Mercurul la 23 Martie în Sala Teatru-
lui Național în folosul Societății de
bine-facere „Providența“, al cărui
scop este de a veni în ajutorul Co-
mersanților și a orfanilor lor lipsiți
de mijloace.

Comitetul Balului

Președinte Ioan Cămpineanu, Mem-
bri d-nii Menelas Gherman, N. Man-
drea, Ștefan Ioanid, Stancu Becheanu
I. G. Manu, Ioan Pencovici, P. En-
culescu, I. M. Bragadiru. Dimitrie
Alessiu, Răducanu Ioan, C. Derussi.
N. Moroianu Ștefan Dumitrescu, A.
Nedelevici, M. T. Mandrea. N. Ioan-
nid. C. H. Müller, C. Eftimiu, C. Po-
rumbu.

TEATRE-SPECTACOLE

Teatrul Național.—Societatea Dramatică
Sambătă la 12 Martie 1883 Representa-
țiune extraordinară dată în beneficiul D-rei
Amelie Welner. Se va juca pentru ultima
oară în această stagiune OLTEANCA, opera
comică în 3 acte de d. G. Bengescu. Mu-
sica de d. Otremba și Gaudella.

Teatrul Dacia, sub direcțiunea Grig. A.
Manolescu, Joi 10 martie, pentru ațeia
oară : **Cremele lui Pippermann**, comedie
într'un act. **Telegraful**, comedie în 3 acte.
Începutul la 8 ore scara precis.
În curând : **Catherina Howard**.

lui, și apoi ese, zicând cu mirare :
—Dac'ar fi pretutindene tot asemenea
judecători, ce nu iubesc a li cânta cucul
din față,.... cei ce n'au dreptate,
n'ar mai năzui în vezi și n'pururea
la judecată.

Corciogarii, porecliți și apărători,
ne mai având chip de trai, numai
din minciuni. sau s'ar apuca de mun-
că. sau ar trebui, în toată viața lor,
să tragă pe dracul de coadă....
Ear societatea bună ar rămănea
nebântuită.

Ioan Creangă.

Societatea „Națională“ de Asig-
urare în București

Consiliul de Administrațiune are o-
noare a comunica D-lor acționari că,
conform Art. 46 și 47 din Statute,
prima Adunare Generală regulată a
acțiunilor Societății, va avea loc la
„12 (24) Martie 83 la 3 ore p. m.
în locul Societății Strada Carol I. No 9

Ordinea zilei

1. Raporturile Consiliului de Ad-
ministrație și Censorilor, asupra b1
lanțului primului esercițiu, de la i-
Martie până la 31 Decembre 1882.
2. Aprobarea Bilanțului și descă-
carea de dat Consiliului de Adminis-
trație pentru gestiunea sa.
3. Fixarea dividendei.
4. Propunerea Consiliului de Ad-
ministrație de a modifica titlul Soci-
etății, făcându-l : „Naționala, Socie-
tate Generală de Asigurare în Bu-
curești“ în loc de : „Societatea „Na-
țională“ de Asigurare,“ cum era până
acum.
5. Alegerea a trei Censori pentru
verificarea compturilor anului 1883
conform Art. 39 din Statute.

Pentru a fi admis la Adunarea
Generală, fie ce acționar trebuiece
a depune acțiunile sale, cel puțin cu
cinci zile înainte de ziua adunării
generale

la București, la Casa Societății ;
la Iași, la D-nii I. Neuschotz et
C-e. Banquieri ;

la Craiva, la D-l A. M. Strass, A-
gentul Principal al Societății, și în
contra acțiunilor depuse, va primi o
adeverință care va servi tot de-o-da-
tă și de bilet de intrare.

București 9 Fevruarie

Pentru Consiliul de Administrație
Președinte
I. Marghiloman

Extras din Statute : Art. 48 Spre
a face cine-va parte din Adunarea
Generală, trebuie să fie proprietar a
cel puțin zece acțiuni, cari dau drep-
tul la un vot.

Nici un acționar nu va putea in-
truni mai mult de zece voturi pen-
tru densul și alte zece ca mandatar,
ori care ar fi numărul acționarilor
ce va poseda sau va reprezenta.

Art. 49. Nimeni nu va putea re-
prezenta pe un acționar dacă nu va
fi însuși acționar.

Dreptul de votare se va legitima
prin depunerea acțiunilor în casa So-
cietății sau la locurile desemnate de
Consiliul de Administrație, în publi-
carea respectivă, cu 5 zile cel puțin
înainte de ziua fixată pentru Aduna-
rea Generală.

CURSUL BUCURESCI
CASA DE SCHIMB
TOMA ȚACIU

No. 60. Strada Lipscani. No. 60.

Pe ziua de 10 martie 1883.

	Comp.	Vend.
500 Renta Amortisibilă	931/2	94—
500 Renta Română Perpetuă	92—	921/2
600 Obligațiuni de stat.	1001/2	1011/2
600 oblig. Câșilor f. Rom. regale	1021/2	1031/2
500 „ Municipale	861/4	863/4
10 fr. Căsei Pensiuilor 300 l	225—	230—
500 Scrisuri funciare rurale.	911/2	92—
700 „ Scrisuri Rurale.	1031/4	1033/4
500 Scrisuri fonciare urbane	883/4	891/4
600 „ „ „	981/2	991/2
700 „ „ „	102—	1023/4
Impr. cu prime Buc. (20 l b.)	321/2	331/2
Acții Banței Naționale Române 250 l	1290	1310
„ Svc. cred. m.b. rom. 500 l	210—	212—
„ Rom. de con. truceii 500 l	530—	535—
„ de Asig. Dacia-Rom 300 l	410—	415—
„ „ „ Naționale 200 l	285—	240—
Diverse		
Aur contra argint.	1 3/4	2—
„ Bilete de Banque	1 3/4	2—
Fiorini valoare Austriacă.	2101/2	2.111/2
Mărci germane.	1 23	1.25—
Bancnote franceze.	991/2	1001/2

DE VANZARE

2. Prăvălii în fața stradi Mosilor N. 219
cu 8 camere 2 pînăniți 2 beciuri 2 Maga-
zii grădina cu pomi roditori puțin în curte.
Doritori se vor adresa la proprietar D-nu
Stanciu Ioan care domiciliază chiar în aceea
proprietate.

de sufletul cui a făcut-o.
în calea trecătorilor.
bioarea, par'că singur mi-ai
zise judecătorul. că ați mâncat
ca unul de mult : așa este ?
Așa este, domnule judecător.
Aun, ia să statornicim rânduia-
bătoare, ca să se poată ști bo-
care câtă pâne a mâncat : să
că s'a tăiat fie-care pâne în
rei bucăți deopotrivă de mari ;
bucăți ai fi avut dumneata. că
ai că aveai două pâni ?
Sease bucăți aș fi avut, dom-
nule judecător.
Ar tovarășul dumitale, care spui
ai trei pâni ?
Nouă bucăți ar fi avut, dom-
nule judecător.
Cum, câte fac la un loc : sease
și cu nouă bucăți ?
Cincisprezece bucăți, domnule
judecător.
Ati oameni ati mâncat aceste
prezece bucăți de pâne ?
Trei cameni, domnule judeca-
tor ! Câte-câte bucăți vin de fie-
cui ?

— Câte cinci bucăți, domnule ju-
decător.
„Acum, ții minte, câte bucăți ai
fi avut dumneata ?
— Sease bucăți, domnule judecător.
„Dar de mâncat, câte ai mâncat
dumneata ?
— Cinci bucăți, domnule judecător.
„Și câte ții-ai mai ramas de in-
trecut ?
— Numai o bucată domnule jude-
cător.
„Acum să stăm aici, în cer ce
te privește pe dumneata, și să luăm
pe ăstălalț la rând : Ții minte, câte
bucăți de pâne ar fi avut tovarășul
dumitale ?
— Nouă bucăți, domnule judecător.
„Și câte a mâncat el de toate ?
— Cinci bucăți, ca și mine, dom-
nule judecător.
„Dar de întrecut, câte i-au mai
remas ?
— Patru bucăți, domnule judecător.
„Bun ! ia acuș avem să ne înțel-
gem cât se poate de bine. Vrea să
zică, dumneata ai avut numai o bu-
cată de întrecut. ear tovarășul du-
mitale patru bucăți ; acum, o bucată

de pâne rămasă de la dumneata și
cu patru bucăți de la ăstălalț, fac
la un loc cinci bucăți ?
— Taman cinci, domnule judecător.
„Este adevărat că aceste cinci
bucăți de pâne le-a mâncat oaspele
dumneavoastră, care, spui că v'a dat
cinci lei drept mulțămită ?
— Adevărat este domnule judecător.
„Așa dar, dumitale ții se cuvine
numai un leu. fiindcă numai o buca-
tă de pâne ai avut de întrecut ; și
aceasta, ca și cum ai fi avut-o de
vânzare ; de oare-ce ați primit bani
de la oaspetele dumneavoastră. Ear
tovarășului dumitale i se cuvîn patru
lei, fiindcă patru bucăți de pâne a
avut de întrecut. Acum dară, fă bine
de inapoeste un leu tovarășului du-
mitale. Și dacă te crezi nedreptățit,
dute și la Dumnezeu, și las' dac' ții-
a face și El judecată mai dreaptă,
decât aceasta.
Cel cu două pâni vëndând că nu mai
are încotro șovăi, inapoeste un leu
țăvarășului său, cam cu părere de
rău, și pleacă rușinat !
Cel cu trei pâni însă, uimit de
așa judecată, mulțumește judecătoru-

BUCUREȘTI

A VIS CIRCULAR

Onorate domnule.

Ne grăbim a vă înștiința, că la „CAVALERUL DE MODA” cel mai distins și renumit Magazin de haine confecționate pentru Bărbat și Băieți, a sosit pentru Sesonul corent, un bogatu Asortiment de Costume negre de Salon. Fracuri și Gheroace de Previen veritabil de Brün și Drap de Sedan. Un enorm Asortiment de Paltoane fine și elegante, de stofe Ratin frisé, Șepkin floconat, Montagnac laine-douce, Aiderdon și Ellaistic veritabil. Blăni de lues și Voyage, de Scoug, Astragan, Biber la gulere și mânici, Blănuțe scurte de Vanatoare, etc. Paltoane cu diferite Plușuri peste tot, și la gulere de mătase. Prețurile sunt destul de convenabile spre a putea învinge verconcurența leală.

me cu și fără Talie, din stoffele eele mai moderne, confecționate după noul Jurnal.

Pardessiuri haute novenute penă la calități superioare. Mare Colețiune de Pantaloni fantaisie, nuanțe bine alese. Costume

LA CAVALERUL DE MODA — 2 Strada Selari 2 și colțul Stradei Covaci

Ș I I A R N A

MAGASIN fondat in 1879

MAGASINUL

DE

COLONIALE SI DELICATES

D. G. MOCIANU

VIS-A-VIS DE THEATRUL NAȚIONAL

Anunță inaltei nobilimi, și onor. publică că pe lângă articolele necesari la menagiul casei, au importat de la cele mai bune case următoarele Beuturi fine.

Aniset dublu de Olanda. Aniset de Bordeaux. Absent de Suis Ananas de la Martinique. Banane de la Bayona. Benedictin-Bitter de China antifeblic. Biter din via Providenței anti Coleric. Chartreuz, alb, galbin, și Verde de la grand Chartreuz Francia. Curaso de Olanda, alb, verde și orange sec. de la Vimand Fockin. Pipermint, verde, galben, și alb de la Get. Freres din Francia. Cognac vieux, Cognac fin champagne din Cognac. Liqueruri tot felul de gusturi de la Marie Brisard, din Bordeaux. Renu-mita Mastică de Hfo, Maraschino Tuiică Naturală. Romuri adevărate din Jamaïque. Ananas Arac de Mandarin. Punch in Cognac Rhum și in Kirsch. Sliboviță de Banat.

VINURI STREINE ȘI INDIGENE.

Importate de la primele case din Franța, Germania, Italia, Espagne, Ungaria, Transilvania. Indigene de la Cotnari, Odobesti, Drăgășani și de Dealu mare. Prețuri moderate, serviciul conștiincios.

Cu stimă, D. G. MOCIANU.

DE TOMNA

SESONUL

MAȘINELE DE CUSUT ORIGINALE A LUI SINGER

SUNT CELE MAI BUNE DIN LUME.

Premiate cu 150 medaile prime

12 FRANCI rate lunare

SINGER CO poartă marca NEW-YORK. de sus a Fabriciei.

G. NEIDLINGER, Agent general

MASINELE DE CUSUT ORIGINALE SINGER

CU O CONSTRUCȚIUNE SIMPLĂ ȘI DURABILĂ SUNT CELE MAI PERFECTE MASINI, DEPLINA GARANȚIE, ESISTAND FABRICA DE 31 ANI, ANUL TRECUT SAU VENDUT PESTE 1/2 MILION MASINE, SE VEND IN CASTERI CAȚE 3 Lei NOI PE SEPTAMANA

dovadă că mașinele Originale Singer sunt foarte bune este că consumațiunea făcută până acum ce este din zi in zi.

G. Neidlinger București Hotel Boulevard. (succursala Galatz str. Domnească 35)

Boale de nervi

Ce sunt nervii?

Nervii sunt mijlocorii ori căru sentiment; toate impreziile exterioare se simt mai întâiu prin ele. Pe cât de diferite sunt cauzele, pe atât și fenomenele maladiilor de nervi. Mai înteu de contracție a nervilor, slăbire generală, impotnță și poluții nocturne, slăbirea memoriei, paliditate, ochi infundati și cu margini albastre, melanholie, insomnie, migrenă, dureri de mijloc și in sira spinărei, convulsioni istorice, coostipatie, frică fără cauză, evitarea societăților ves-ele, anemie, slăbiciune, dureri reumatice și podagră, tremurarea la mâni și picioare, etc.

Toate maladiile sus menționate nu se vindecă așa sigur și pe deplin cu nici un remediu cunoscut până acum, ca prin **PRAFUL PERUN AL D-ului WRUN** (preparat din ierburii peruviane) Se garantează că e inofensiv.

Prețul unei cutii dimpreună cu instrucțiunea esactă 4 franci. Se afă in București la: I. A. Ciura, farmacia națională, strada Lipseani. In Iași: R. Petelenti, farmacia la Stefan cel Mare și la Frații Konya. In Brăila: G. Kaufmes, farmacia națională.

AGENT GENERAL Alex. Gischner farmacist, Viena II, Kaiser Iosefstrase. 14.

SARACIA SANGELUI FRIGURI. BOALE NERVOASE

VIN DE BELLINI

CU QUINQUINA ȘI COLOMBO

diplomă de merit de la expos. din Viena Acest vin întăritor, febrifugiu, anti-nervos vindecă afecțiunile scrofuloase, friguri nervose, diaree, crenice, colorii palide, neregularități a sângelui; e convine specialmente copiilor, femeilor delicate și persoanelor in vârstă și acelor slăbite de boală sau de excese.

Adh. DETHAN, farmacist, Fob. St-Denis, 90 Paris și principalele farmacii din românia și străinătate. A se cere pe etichete Timbrul guvernului francez și semnătura J. Favard. Prețul 4 fr.

Aceste HAPURILE convine contra:

Afecțiunile scrofuloase, Gusa, Rachitismu, Anemie, Constituțiunile lymphatice, etc., etc.

N. B. — Trebuie observat Semnătura noastră alaturată aci pusă in josul etichetei.

A SE FERİ DE CONTRAFACERI.

Persoanele atinse de Guturai, Gripă, Bronchită acută sau chronică, Sîngero de voce, Bole de gât, se ușurează rapide sau se vindecă întrebunțând

SIROPUL PECTORAL

PASTA PECTORALĂ de Vauquelin

Paris, 31, rue de Cléry, și in toate farmaciile și drogueriile. — A se feri de contrafaceri.

Typografia N. Miulescu, sala Theatrului Bossel.

IPSOS DE CAMPINA

CEA MAI BUNĂ, MAI FRUMOASĂ

MAI SOLIDĂ ȘI MAI EFTINA

TENCUALĂ PENTRU CASE

Mare deposit la D-nii F. Bruzese & C-ie Calea Victoriei 55

Ferul Leras

De la comunicarea lucrărilor științifice la Academia de științe in 1849 și la Academia de Medicină in 1858, **Ferul Leras** a obținut din partea corpului medical, un forte frumos și repede succes care crește din an in an făcând să cașă in uitare diferitele și numeroasele preparațiuni feruginoase noi. Acest succes continuu nu depinde de cât de calitățile medicamentului care conține: 1° Ferul, unul din elementele sângelui nostru; 2° Phosphatele care intră in compoziția oșelor noastre; 3° Că el este suportat chiar de acei bolnavi al căror stomac nu pôte să tolereze nici uă preparațiune feruginosă; 4° Că n'are nici uă acțiune asupra dințelor; 5° Că nu provodă constipația; 6° Este limpede ca și uă apă minerală; 7° Se asimilează adică se mistuește și intră in economie, mult mai repede de cât prafurile, drageurile și hapurii cu fer. Se pôte recomanda in mod folositor, in casurile de saracia sângelui, anemie, limfatismul, slăbiciunea, crampele stomacului; acest medicament inai are proprietatea a escita pofta de mănecare, a inlesni cresterea și dezvoltarea fetelor atinse de colorii palide, rechemă și regulează luna sau regulele la femei, oprește pola alba, și dă sângelui, frumoasa culoare roșie strălucită ce el perde adesea in timpul boalelor.

Deposit, 8, Strada Viviena și in toate farmaciile la Paris și în Străinătate.

SIROP DE RAIFORT IODÉ

de GRIMAULT et Cie Pharmaciști la Paris

DE DOUA DECI ANII ACESTU MEDICAMENTU DĂ RESULTATELE CELLE MAI REMARCABILE IN MALADIILE COPILORU PENTRU INLOCUIREA OLEIULU DE FICATU DE MORUNU ȘI ALU SIROPULUI ANTISCORBUTICU

Elu este suveranu contra întăriei și inflamațiunea glandelor gaturii, gurmoloru (cojiloru) și ale diferitelor erupțiuni a le pelii, ale capului și ale feței. Elu excita pofta de mănecare, tonifică țesăturile, combatte palorea și moșoștea pelii și dă copiiloru vigorea și vesselia naturală. Este unu medicamentu admirabilu contra cojiloru produse prin lapte și unu depuratiu excelentu.

Depositu in principalele farmacii

PETRACHE IOAN

Mare magazin de coloniale, comestibile și delicatose

Calea Victoriei, vis-à-vis de palatul gal.

A sosit pentru sesonul de iarnă tot felul de conserve, din cele mai escelente; branzetuci străine și indigene, precum: Roquefort, Brie, Camembert, Port du Salut, Mont d'or, Gervais imperial, Limburg, Liptauer, Chester, Crème de Hollande, Stilton, Crema Regală, etc.

Un bogat asortiment de cărnuri afumate, piepți de găscă. Diferite marinade de Barbuni, Hiel, Aal-Fisch, Aal-Fisch cu gelatină.

Sosesc meren stridii proaspete de Ostanda și Constantinopol. Iere proaspete, moi și tescuite de morun; Iere de chefal, păstrăvi afumați și tot felul de pesci.

Vinuri și Liqueruri din cele mai alese.

Ceainri chinezesci, rusesci de caravană și de Popov; pesmeți din cele mai renumite fabricii străine

In curând sosesc peste proaspăt de Constantinopol.

Tot la acest magazin se afă de vnzare cu ocaua vin roșu și alb de calitate superioară.

Prețuri, foarte moderate cari desfid ori-ce concuzență.

Onor. Public, care va bine-voi să vișiteze acest magazin, va rămâne pe deplin satisfăcut, nu numai de bunătatea și calitatea mărfii dar și de un serviciu prompt și onest.

DE INCHIRIAT Casele din Calea Victoriei No. 82, atat localul Clubului Militar, cat și cele 8 prăvălii de jos. Doritorii se vor adresa la locuința din str. Umbrei No. 4, dimineața penă la amiază.

chiar de acum din curte a colonel Selina, compusa din 12 camere piniță, curte, etc., situata str. Academ No. 13, intre ministerul de Interne și Letzu. Doritorii pot lua informații la magazin Mocianu vis-a-vis de Theatru Național.